

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Cob/161/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112210569
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Zelenák
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1112210569.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Zelenáka a členiek senátu JUDr. Marty Šašinkovej a JUDr. Ley Gubovej, v právnej veci žalobcu Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Dostojevského rad 4, 815 74 Bratislava, IČO: 00 151 700, proti žalovanému Wüstenrot poisťovňa, a.s., Karadžičova 17, 825 22 Bratislava, IČO: 31 383 408, práv. zast. SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., Štefánikova 8, 811 05 Bratislava, IČO: 36 853 186, o zaplatenie 1.876,47 EUR s prísl. a o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 30Cb/74/2012-248 zo dňa 17.3.2020 jednohlasne, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I č.k. 30Cb/74/2012-248 zo dňa 17.3.2020 v napadnutej časti týkajúcej sa úroku z omeškania a výroku II. **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie konanie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.876,47EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 1.876,47 EUR od 7.7.2011 do zaplatenia a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 5.4.2012 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým súd uloží žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.876,47 EUR s príslušenstvom. Rozsudkom č.k. 30Cb/74/2012-175 zo dňa 19.10.2018 súd žalobu zamietol. Proti uvedenému rozhodnutiu podal v zákonnej lehote žalobca odvolanie a Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 3Cob/180/2019-220 zo dňa 9.10.2019 napadnutý rozsudok Okresného súdu v Bratislave I zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Súd prvej inštancie uviedol, že v konaní zostalo nesporné, že na motorovom vozidle EČV: Q. XXXAR (pred zmenou EČV: Q. XXXBX) došlo dňa 11.3.2011 k škodovej udalosti, pri ktorej bola poškodená zadná časť vozidla, pričom uvedené motorové vozidlo bolo v danom čase havarijné poistené u žalobcu. Rovnako zostalo nesporným, že žalobca dňa 23.3.2011 vyplatil svojmu poistenému za opravu poškodeného vozidla poistné plnenie vo výške 2.137,96 EUR. Žalobca si následne uplatnil refundáciu poskytnutého poistného plnenia u žalovaného, u ktorého mal uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla žalobcom označený vinník dopravnej nehody. Žalobca si tiež uplatnil nárok na náhradu škody do výšky poskytnutého poistného plnenia od označeného vinníka dopravnej nehody X. Z.. Žalovaný odmietol uvedenú škodu žalobcovi uhradiť. Žalobca si žalobou uplatnil nárok na zaplatenie sumy vo výške 1.876,47 EUR s príslušenstvom, pričom žalovaný zotrval na svojej procesnej obrane v konaní, v rámci ktorej spochybnil priebeh škodovej udalosti a považoval za nepreukázané, že škoda na motorovom vozidle poisteného

žalobcu vznikla v príčinnej súvislosti s prevádzkou motorového vozidla X. Z.. Zároveň spochybnil správnosť údajov v Správe o nehode. Žalovaný tiež namietol žalobcom uplatnené úroky z omeškania, a to jednak z dôvodu neprípustnosti uplatňovania úrokov z omeškania pri regresnom nároku a tiež sa odvolal na nedôvodnosť uplatnených úrokov z omeškania s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 6 a ods. 8 Zákona o PZP.

4. V odôvodnení súd prvej inštancie vo vzťahu k uvedeným námietkam po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že uvedená procesná obrana žalovaného nebola v konaní preukázaná. Na posúdenie spornej otázky priebehu škodovej udalosti a zavinenia poisteného u žalovaného X. Z. súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, ako aj výsluchmi stranami navrhnutých svedkov, a to tvrdených priamych účastníkov dopravnej nehody N. Ž. a X. Z.. Keďže odvolací súd vyhodnotil výpoveď svedka Z. ako účelovú, súd posudzoval ostatné relevantné dôkazy v konaní, a to jednotlivo ako aj vo vzájomných súvislostiach a dospel k záveru, že zo záznamu o hlásení škodovej udalosti poisteným žalobcu, zo Správy o nehode zo dňa 11.3.2011 spísanej a podpísanej bezprostredne po dopravnej nehode, aj s uvedením zavinenia vodiča X. Z., ako aj z výsluchu svedka N. Ž.X., ktorý bol vodičom poškodeného motorového vozidla, vyplynul totožný priebeh škodovej udalosti (dopravnej nehody), a teda že vodič N. Ž. s poisteným motorovým vozidlom EČV: Q. XXXBX (po zmene Q. XXXAR) pred odbočovaním s vozidlom zastal a zozadu do neho narazilo motorové vozidlo EČV: D. XXXDR vedené vodičom X. Z.. Žalovaný spochybnil aj obsah Správy o nehode, avšak súd uvedenú námietku vyhodnotil ako nedôvodnú, keďže totožný priebeh dopravnej nehody vyplýva aj z hlásenia o škodovej udalosti poškodeným žalobcom, ako aj z výsluchu vodiča a priameho účastníka dopravnej nehody N. Ž.. Súd poukázal na to, že hoci výpoveď svedka X. Z. nemožno považovať za hodnovernú, výpoveď svedka N. Ž. nebola v konaní nijakým spôsobom rozporovaná a neboli tvrdené ani preukázané žiadne dôvody, ktoré by jeho výpoveď spochybnili. Skutkové okolnosti tvrdené svedkom N. Ž. sú zároveň totožné so skutkovými okolnosťami vyplývajúcimi zo záznamu z hlásenia škodovej udalosti, ako aj zo Správy o nehode. V konaní pri vyhodnocovaní dôkazov neexistovali a neboli tvrdené žiadne dôvody spochybňujúce hodnovernosť svedka N. Ž. a jeho výpoveď, a uvedené listinné dôkazy preukazujú totožný priebeh škodovej udalosti, pri ktorej bolo poškodené motorové vozidlo havarijné poistené u žalobcu, ako aj skutočnosť, že k poškodeniu tohto vozidla došlo v príčinnej súvislosti s prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovaného, vedeného vodičom X. Z.. Súd sa tiež nestotožnil s námietkou žalovaného týkajúcou sa správnosti údajov uvedených v Správe o nehode a mal za to, že v konaní neboli preukázané žiadne dôvody spochybňujúce správnosť údajov uvedených v Správe o nehode. Vo vzťahu k obsahu uvedenej listiny a údajov v nej uvedených súd poukázal na to, že Správa o nehode obsahuje okrem čísla poistky (ktoré je prípadne zisťiteľné z verejného registra) aj číslo, tzv. zelenej karty a číslo vodičského preukazu X. Z., pričom tieto údaje mohol vodič N. Ž. s najväčšou pravdepodobnosťou získať priamo od druhého účastníka dopravnej nehody X. Z.. Súd zdôraznil, že v konaní nebola preukázaná žiadna okolnosť, na základe ktorej by bolo možné dospieť k záveru, že by si vodič N. Ž. zavinenie vodiča X. Z. vymyslel a údaje uvedené v Správe o nehode získal akýmkoľvek iným spôsobom, než priamo od X. Z. bezprostredne po dopravnej nehode dňa 11.3.2011. Súd sa síce stotožnil s argumentom žalovaného, že Správa o nehode nie je verejnou listinou, ktorá osvedčuje správnosť údajov v nej uvedených až do doby, kedy je preukázaný opak. Napriek tomu aj v prípade predloženej Správy o nehode nemôže ísť o ničím nepodložené tvrdenie žalovaného o nesprávnosti údajov v nej uvedených. V civilnom sporovom konaní je každá strana sporu povinná preukazovať svoje tvrdenia, pričom žalovaný v konaní nepredložil žiadny dôkaz, ktorý by relevantným spôsobom preukázal jeho tvrdenie o nesprávnosti údajov uvedených v Správe o nehode alebo by údaje uvedené v Správe o nehode relevantným spôsobom spochybnil. Na základe uvedeného, preto súd procesnú obranu žalovaného v tomto zmysle vyhodnotil ako nepreukázanú, nakoľko táto zostala len v rovine tvrdení. Sumarizujúc uvedené dospel súd prvej inštancie k záveru, že v konaní bol preukázaný nárok žalobcu na náhradu škody voči žalovanému v zmysle § 813 ods. 1, OZ a § 4 ods. 4 a § 15 ods. 1 zákona o PZP, pričom výška škody nebola v konaní sporná. Nárok žalobcu na zaplatenie sumy 1.876,47 EUR voči žalovanému tak považoval súd za dôvodný a v celom rozsahu preukázaný.

5. K otázke oprávnenosti žalobcom uplatnených úrokov z omeškania súd uviedol, že žalobca sa nároku na zaplatenie úrokov z omeškania domáhal s odkazom na ustanovenie § 517 ods. 2, OZ. Žalovaný namietal, že si splnil svoju povinnosť vyplývajúcu mu z § 11 ods. 6, Zákona o PZP, preto z tohto dôvodu žalobcovi nevznikol nárok na úroky z omeškania a tiež namietal, že pri prechode práva na náhradu škody je poisťovateľ limitovaný výškou poistného plnenia, a teda na žalobcu neprešlo voči žalovanému aj právo na zaplatenie úrokov z omeškania. Súd v tejto súvislosti poukázal na (aj žalovaným predložený)

rozsudok Najvyššieho súdu SR z 26. februára 2019, sp. zn. 1Cdo/212/2017. V zmysle uvedeného súd pri posudzovaní oprávnenosti nároku žalobcu na žalobou uplatnené úroky z omeškania skúmal, či si žalovaný splnil svoju povinnosť vyplývajúcu mu z § 11 ods. 6, Zákona o PZP. Z listinných dôkazov, a to z listu žalobcu zo dňa 23.3.2011 vyplynulo, že v uvedený deň si žalobca u žalovaného uplatnil regresný nárok na náhradu škody v zmysle § 813 ods. 1, OZ v spojení s § 15 ods. 1, Zákona o PZP. Z listu žalovaného zo dňa 6.7.2011 vyplynulo, že dňa 29.3.2011 bola žalovanému doručená žiadosť žalobcu o zaplatenie regresnej pohľadávky na náhradu škody, pričom žalovaný šetrenie uzavrel bez poskytnutia poistného plnenia z dôvodu, že jeho poistný neoznámil, že žalobcom uplatňovanú škodu spôsobil. Z uvedeného bolo zrejmé, že žalovaný si nespĺnil povinnosť v zmysle § 11 ods. 6, Zákona o PZP poskytnúť žalobcovi písomné vysvetlenie dôvodov odmietnutia poistného plnenia v lehote troch mesiacov od uplatnenia nároku. Keďže si žalovaný svoju povinnosť vyplývajúcu mu z § 11 ods. 6, Zákona o PZP nespĺnil, je v zmysle § 11 ods. 8, Zákona o PZP povinný žalobcovi zaplatiť aj úroky z omeškania podľa osobitného predpisu, teda podľa § 517 OZ, a to odo dňa nasledujúceho od oznámenia o odmietnutí poskytnutia plnenia. Žalobcovi tak v zmysle uvedeného vznikol nárok na úroky z omeškania zo žalovanej sumy od 7.7.2011 v zákonom a vykonávacím predpisom stanovenej výške 9,25 % ročne, tak ako si žalobca uplatnil v žalobe. Na základe uvedeného súd považoval nárok žalobcu na zaplatenie žalobou uplatnených úrokov z omeškania za dôvodný.

6. Proti výroku v rozsahu povinnosti žalovaného zaplatiť úrok z omeškania žalobcovi a v časti II. výroku, podal včas odvolanie žalovaný a navrhol žalobcu v napadnutej časti zamietnuť. Uviedol, že súd prvej inštancie vykonal nesprávne právne posúdenie veci, keď žalobcovi priznal nárok na úroky z omeškania. Navyše, súd sa absolútne nevysporiadal s argumentáciou žalovaného, ktorá vylučuje nárok žalobcu na úroky z omeškania en bloc a to nad rámec právnej úpravy podľa ZoPZP. Súd nezohľadnil skutočnosť, že uplatnený nárok na náhradu škody je regresným právom žalobcu podľa § 813 ods. 1, OZ. Poistiteľovi teda nevznikajú nové práva voči zodpovednému subjektu, ale všetky jeho práva sú odvodené od práv poisteného ako oprávneného zo zodpovednostného vzťahu voči tretej osobe. Nárok, ktorý pôvodne patril poistenému (poškodenému), prechádza na poistiteľa aj s príslušenstvom, t.j. aj s úrokmi z omeškania, ak poistiteľ poisteného (poškodeného) uhradil aj tieto úroky (čo žalobca v danom prípade neurobil). Prechod práva na náhradu škody nastáva zo zákona okamihom vyplatenia plnenia poškodenému a je limitovaný výškou plnenia, ktorú poistiteľ poskytol poškodenému. Na poistiteľa nemôže prejsť právo na náhradu škody vo väčšom rozsahu, než ho mal sám poškodený, v opačnom prípade by poistiteľ získal viac práv, než mal poškodený, na miesto ktorého poistiteľ vstúpil do právneho vzťahu. Nejde tu o vznik nového práva. Prechod práva poškodeného na poistiteľa nesmie zhoršiť právne postavenie subjektu zodpovedného za škodu. Citované právne závery zohľadňuje aj aktuálna rozhodovacia prax krajských súdov SR v obdobných prípadoch.

7. Žalovaný podotkol, že v tomto smere je irelevantné, či žalovaný (ako poisťovateľ z PZP) splnil zákonnú povinnosť skončiť poistné šetrenie v lehote podľa § 11 ods. 6, ZoPZP. Podľa ustanovenia § 11 ods. 8, ZoPZP v spojení s § 11 ods. 6, ZoPZP sa posudzuje nárok na príslušenstvo pri náhrade škody z PZP ako takej. Ak však ide o regresné právo na náhradu škody, je nevyhnutné postupovať podľa príslušných ustanovení OZ, keďže špeciálna úprava regresného nároku v ZoPZP absentuje (§ 1 ods. 2 ZoPZP). Je zrejmé, že za situácie, keď je uplatnený nárok na náhradu škody regresným právom, žalobcovi nemôže vzniknúť nárok na príslušenstvo ani v prípade, ak by poisťovateľ z PZP neukončil poistné šetrenie v lehote podľa § 11 ods. 6, ZoPZP. Súd prvej inštancie preto postupoval nesprávne, keď žalobcovi priznal nárok na úroky z omeškania.

8. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného písomne nevyjadril.

9. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací podľa § 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len C.s.p.) prejednal vec podľa § 380 ods. 1, bez nariadenia pojednávania v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania, pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade s ust. § 219 ods. 3, C.s.p. oznámený na úradnej tabuli Krajského súdu v Bratislave dňa 20.10.2021. Po oboznámení sa s obsahom spisu súdu prvej inštancie, s dôvodmi odvolania žalovaného, odvolací súd dospel k záveru, že odvolaniu proti rozsudku v napadnutej časti nie je možné vyhovieť.

10. Podľa § 387 ods. 1, C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

11. Podľa § 387 ods. 2, C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

12. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj celého obsahu spisového materiálu a odvolania žalovaného dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil v potrebnom rozsahu skutkový stav na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, a vec i správne právne posúdil, svoje rozhodnutie náležite, podrobne, logicky odôvodnil. Odvolací súd preto konštatuje vecnú správnosť napadnutého rozsudku a stotožňuje sa s dôvodmi v ňom uvedenými a v celom rozsahu na ne poukazuje. Odvolací súd dospel k rovnakému záveru ako súd prvej inštancie, že žalovaný si nespĺnil povinnosti voči žalobcovi v zmysle ust. § 11 ods. 6, zákona č. 381/2001 Z.z., nevyrozumel priamo žalobcu o odmietnutí poistného plnenia v lehote troch mesiacov. Žalobca si listom zo dňa 23.3.2011 uplatnil u žalovaného regresný nárok na náhradu škody. Z listu žalovaného zo dňa 6.7.2011 vyplynulo, že dňa 29.3.2011 bola žalovanému doručená žiadosť žalobcu o zaplatenie regresnej pohľadávky, pričom žalovaný šetrenie uzavrel bez poskytnutia poistného plnenia z dôvodu, že jeho poistený neoznámil, že žalobcom uplatňovanú škodu spôsobil. Žalovaný si teda nespĺnil povinnosti v zmysle ust. § 11 ods. 6, cit. zákona, preto rozhodnutia, na ktoré poukazoval žalovaný v odvolaní, nie je možné v danom prípade aplikovať, žalobcovi prináleží nárok na úroky z omeškania podľa § 11 ods. 8, cit. zákona. Súd posúdil, že žalovaný sa tak dostal do omeškania odo dňa nasledujúceho od oznámenia o odmietnutí poskytnutia plnenia, teda od 7.7.2011. V tejto súvislosti s uvedeným posúdením žalobcom uplatneného nároku na zaplatenie úroku z omeškania, poukazuje odvolací súd na právny záver vyslovený Najvyšším súdom SR v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/145/2017 zo dňa 22. novembra 2018, ako i na rozhodnutie sp. zn. 1Cdo/212/2017 zo dňa 26. februára 2019.

13. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1, 2 C.s.p. potvrdil.

14. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi nepriznal proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko mu žiadne nevznikli.

15. Toto rozhodnutie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 tretia veta zák. č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1, C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1, C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).